પૂર્વછાયો- એટલી લીળા ત્યાં કરી, પછી પધાર્યા સુંદર શ્યામ ।
ફુલદોલ ઉત્સવ ઉપરે, ચાલ્યા પંચાળે ગામ ॥૧॥
સંત સહુને જણાવિયું, ધીરેધીરે આવજયો ત્યાંય ।
એમ કહી રથ ઉપર બેસી, પધાર્યા સોરઠમાંય ॥૨॥

ચોપાઇ- આવે વાટમાંહિ પુર ગામ, સુભાગી નર નિરખે શ્યામ ।
પ્રથમ પિપરડી ગામે આવ્યા, ભક્ત ભાણજીને મન ભાવ્યા ॥૩॥
રૂડી કરાવી તર્ત રસોઇ, જમ્યા હરિ ભાવ તેનો જોઇ ।
પછી જમાડિયા મુનિજન, ઘૃત પીરશું પોતે જીવન ॥૪॥
એમ રાજી કરી નિજદાસ, પછી ત્યાંથી ચાલ્યા અવિનાશ ।
આવ્યા હાથસણિ રહ્યા રાત, ત્યાંથી પ્રભુ ચાલ્યા પરભાત ॥૫॥
આવ્યા જસદણમાં જીવન, દીધું પુરપતિને દર્શન ।
રહી મુહૂર્ત એક મુરારી, પછી તર્ત કરી અસવારી ॥૬॥
આવી અરણ્યે નદી નિર્મળી, બેસી જમ્યા ત્યાં સુખડીગળી ।
ત્યાંથી આવ્યા છે બંધીયે ગામ, સુખસાગર સુંદરશ્યામ ॥૭॥
રહ્યા રાત્ય ત્યાં દોય દયાળ, પછી ત્યાંથી ચાલ્યા તતકાળ ।
આવ્યા ગોંડળમાંહિ ગોવિંદ, સંગે હરિજનનું છે વૃંદ ॥૮॥
આવી ઉતરીયા ઉપવન, તિયાં જમ્યા હરિ હરિજન ।
સાત ભાત્યની હતી સુખડી, શાક વૃંતાક ખીચડી રૂડી ॥૯॥
પોતે પીરસી જમાડ્યા જન, એમ સહુને કર્યા પ્રસન્ન ।

પછી ત્યાંથી ચાલ્યા અલબેલ, કરી અસવારી ન કરી વેલ ॥૧૦॥
ડયા ગામમાં આવ્યા દયાળ, પોતાકારણે કરાવ્યો થાળ ।
આપ્યા મુનિને મોદક હાથ, બહુ લીળા કરી ઈયાં નાથ ॥૧૧॥
રહી રાત્ય ચાલ્યા ભગવાન, દેતા જનને દર્શન દાન ।
આવી સીમમાં સરિતા સારી, તિયાં જમ્યા છે પોતે મુરારી ॥૧૨॥
પછી જમાડિયા નિજજન, અતિ પ્રભુજી થઈ પ્રસન્ન ।
ત્યાંથી આવ્યા કંડોરડે ગામ, દિધાં દાસને દર્શન શ્યામ ॥૧૩॥
રહ્યા રાત્ય ઝાંઝમેર આવી, નિજકરે રસોઈ બનાવી ।
પોતે પીરશ્યું પ્રેમે અધિક, કરી ચોકી ટાળી વળી બીક ॥૧૪॥
ત્યાંથી ચાલ્યા છે ઘોડલે ચડી, રહ્યા ઉપલેટે એક ઘડી ।
પછી જાળિયે આવ્યા જીવન, ભક્ત હીરાભાઈને ભવન ॥૧૫॥
રહી રાત્ય જમ્યા જગવંદ, ત્યાંથી આવિયા ગામ ગણોદ ।
દેખી ઉપવન આંબાછાંય, રહ્યા રાત્ય પોતે એક ત્યાંય ॥૧૬॥
પુર પતિને કરી પ્રસન્ન, આવ્યા માણાવદરે મોહન ।
રહ્યા તિયાં પોતે ઘડી ચાર, પછી આવ્યા પંચાળા મોઝાર ॥૧૭॥
ધન્ય ધન્ય પંચાળાના જન, જેનાં નિર્મળ ઉદાર મન ।
પ્રભુ પધરાવ્યા સારુ ભવને, નિયમ રાખ્યાંતાં નરનારી જને ॥૧૮॥
તેને વીતિ ગયા કઈ કાળ, ત્યારે પધાર્યા દીનદયાળ ।
નિરખી હરખિયાં નરનારી, ઘેરે પધાર્યા દેવ મુરારી ॥૧૯॥
બહુ પ્રેમેશું લાગિયા પાય, હેતે આવ્યાં છે હૈયાં ભરાય ।
બોલે ગદ્‌ગદ્‌ ગીરા વયણે, હાલ્યાં હેતનાં આંસુ નયણે ॥૨૦॥
વળી ભૂલિયાં તનભાનને, એમ ભેટિયા ભગવાનને ।
પછી હરિ કરી કરુણાદૃષ્ટિ, જેમ મૃત્યુપર અમૃતવૃષ્ટિ ॥૨૧॥
ત્યારે સર્વે થયા સચેત, બોલ્યા હરિ સાથે કરી હેત ।
કહે આજ થયાં કૃતારથ, પ્રભુ આવ્યે સર્યા સર્વે અર્થ ॥૨૨॥
આજ ધન્ય ઘડી ધન્ય વાર, તમે પધાર્યા પ્રાણ આધાર ।
પુણ્ય અમારાનો નહિ પાર, જાગ્યાં ભાગ્ય અતિશે અપાર ॥૨૩॥

આજ બહુ દિનનાં દુઃખ ભાગ્યાં, એમ કહી સહુ પાયે લાગ્યાં ।
પછી આપી સુંદર આસન, કર્યાં ભાત્ય ભાત્યનાં ભોજન ॥૨૪॥
બહુ હેતે જમાડ્યા જીવન, પછી પૂછ્યું પ્રભુને પ્રશન ।
ક્યારે આવશે બાઈયોનો સંઘ, આજ રાખ્યો ભલો તમે રંગ ॥૨૫॥
ક્યારે આવશે મુનિનો સાથ, એવું સાંભળીને બોલ્યા નાથ ।
સંઘ સરવે આવશે કાલ્ય, વણ તેડ્યા નહિ આવે મરાલ ॥૨૬॥
ત્યારે જન બોલ્યા જોડી હાથ, સર્વે તેડાવો મુનિનો સાથ ।
કોઈ વાતની નહિ આવે ખામી, તેહ તમારે પ્રતાપે સ્વામી ॥૨૭॥
પછી મહારાજે મુનિ બોલાવ્યા, સર્વે સંત તર્ત તિયાં આવ્યા ।
આવ્યા સંઘને આપ્યા ઉતારા, મુનિ ઉતરિયા પુરબારા ॥૨૮॥
કરી ચાલતી રૂડી રસોયું, પાછું વાળી વાવરતાં ન જોયું ।
માગે જળ તિયાં આપે ઘૃત, જેવું જોઈએ તેવું મળે તરત ॥૨૯॥
કોઈ વાતની ખોટ્ય ન આવે, જમે જન જેને જેવું ભાવે ।
જેમ જેમ જમે મુનિજન, તેમ તેમ રાજી થાય મન ॥૩૦॥
સંત સર્વે થયા સુખાળા, નાથ નિર્ખિ મગન મરાળા ।
થાય આખો દિવસ દર્શન, હોય અતિ ઉત્તર પ્રશન ॥૩૧॥
કરે વાલો વાત અતિ ભારી, સુણી મગન થાય નરનારી ।
એમ વીતિ ગયા દિન સોળ, આવ્યો નજીક ઉત્સવ ફુલદોળ ॥૩૨॥
આવ્યા દેશ પ્રદેશના સંઘ, કરવા દર્શન મને ઉમંગ ।
મનુષ્ય ન માયાં ગામ મોઝાર, સર્વે ઉતરીયાં પુરબાર ॥૩૩॥
તિયાં મોટો કર્યો એક મંચ, બહુ મંગાવ્યો રમવા સંચ ।
કેશુ કેશર ગુલાલ ઘણો, કાઢ્યો રંગ તે પતંગતણો ॥૩૪॥
પછી મુનિને કહે મહારાજ, ગાઓ ગરબી ઉભા થઈ આજ ।
ત્યારે મુનિ થયા છે હુલાસ, રચ્યો રંગભર સુંદર રાસ ॥૩૫॥
જોયા રમતાં જીવને જન, પોતે કર્યું રમવાનું મન ।
સુંદર પહેરી સારો સુરવાળ, ઝગે જરકશી જામાની ચાળ ॥૩૬॥
શીશ બાંધી છે પાઘ સોનેરી, ઉઠ્યા આપે કમર કશી કરી ।

આવ્યા સખામાં સુંદર શ્યામ, રમે રંગભર પૂરણકામ ॥૩૭॥
કરે લટકાં વજાડે તાળી, શોભે સંત મધ્યે વનમાળી ।
વાજે વાજીંત્ર ઢોલ નગારાં, પુરે સ્વર શરણાઈ સારાં ॥૩૮॥
રમે રસિયોજી રંગ રેલ, છોગાંવાળો છબીલોજી છેલ ।
જોઈ જન કરે જેજેકાર, નિર્ખે નભે અમર અપાર ॥૩૯॥
ખેલ અલૌકિક ખૂબ મચાવ્યો, જોઈ જનને આનંદ આવ્યો ।
રમે નાથ સાથે નવ હારે, કોયે વચ્ચમાં પડી ન વારે ॥૪૦॥
જાણું અખંડ ખેલ મંડાણો, નહિ આળશે એમ જણાણો ।
ત્યારે વાલ્યમે વાત વિચારી, આજ સર્વે જાશે જન હારી ॥૪૧॥
ત્યારે કેમ રમશે એ કાલ્ય, એવું જાણી વાલે કરી વાલ્ય ।
સંતો આળસો આજ રમત્ય, કાલ્યે રમવાની રાખો હીમત્ય ॥૪૨॥
કરી એટલી લીળા એ દને, જન પોતાના સાથે જીવને ।
એમ રંગે વહી ગઈ રાત, પોઢી પ્રભુ જાગ્યા પરભાત ॥૪૩॥
આવી ઢોલિયે બેઠા ગોવિંદ, કહે લાવો પૂજા મુનિવૃંદ ।
પછી સંત લાવ્યા પૂજા સારી, અત્તર કેશર ચંદન ઉતારી ॥૪૪॥
આવી ચરચ્યું વાલાને અંગે, ચરચ્યાં ચરણ અતિ ઉમંગે ।
તિયાં મંગાવ્યો રંગ સોરંગ, નાખ્યો અલબેલે સખાને અંગ ॥૪૫॥
બહુ મચાવી રંગની ઝડી, નાખે ગુલાલ ભરે આંખડી ।
પછી સખે લીધો રંગ હાથે, નાખ્યો અલબેલાજીને માથે ॥૪૬॥
ત્યારે ઘાંઘા થયા ગિરિધારી, કરી તર્ત ઘોડે અસવારી ।
પછી પધારિયા પુરબાર, સંગે સખા હજારો હજાર ॥૪૭॥
આવી બેઠા છે મંચે મહારાજ, કહે સાંભળો સહુ મુનિરાજ ।
લાવો રંગ છાંટું મારે હાથે, જેજે જન રહ્યા તેને માથે ॥૪૮॥
પછી રંગ લઈ અલબેલે, છાંટ્યો સહુને ઉપર છેલે ।
પછી ભરી ગુલાલની ઝોળી, નાખી નાથે રંગી સંતટોળી ॥૪૯॥
ઉડે ગુલાલ અંબર છાયો, ચડી ગર્દમાં સુર છપાયો ।
પછી મહારાજ કહે મુનિરાય, હવે રમો પરસ્પર માંય ॥૫૦॥

સારો રંગ ભરાવ્યો છે હોજે, બેઉ ટોડાં કરી રમો મોજે ।
પછી સખા થયા સાવધાન, મચ્યો ખેલ જુવે ભગવાન ॥૫૧॥
ચાલે પરસ્પર પીચકારી, ઉડે રંગ સોરંગનાં વારી ।
જાણું આવિયો મેઘ અષાડે, ચાલ્યાં પૂર ભર્યાં નીર ખાડે ॥૫૨॥
મચી ઝડી ચાલ્યો રંગ રેલી, થયો કીચ રચી જાણું એલી ।
એમ રમે મુનિ માંહોમાંય, વાજે બહુ વાજિંતર ત્યાંય ॥૫૩॥
હોડાહોડમાં કોઈ ન હારે, જીત્યા જીત્યા ત્યાં શબ્દ ઉચ્ચારે ।
એમ ખુબ મચાવિયો ખેલ, જોઈ એમ બોલ્યા અલબેલ ॥૫૪॥
સંતો રાખો રાખો રમવાનું, થાય છે અવેર જમવાનું ।
ચાલો નાવાને સરવે સાથ, એમ કહ્યું વજાડીને હાથ ॥૫૫॥
પછી આપે કરી અસવારી, ચાલ્યા સખા સંગે સુખકારી ।
પોતે પહેર્યાં હતાં વસ્ત્ર અંગે, તેતો સર્વે રંગાણાંતાં રંગે ॥૫૬॥
આપ્યાં ઉતારી ઝીણાભાઈને, એમ આવિયા નાથ નાઈને ।
પછી જને કરાવ્યાં ભોજન, ઘડી પોઢીને જમ્યા જીવન ॥૫૭॥
મુનિ કાજે મોદક મોતૈયા, કરી રાખ્યાતા સારા સેવૈયા ।
તે પીરશ્યા પંગત્યમાં નાથ, જન જમાડિયા નિજહાથ ॥૫૮॥
અતિ આનંદે જમિયા જન, તોય ખાતાં ખુટ્યું નહિ અન્ન ।
પછી મોદક લઈ મુરારી, આપ્યા સર્વે સંઘને સંભારી ॥૫૯॥
એમ લીળા કરી અલબેલે, કરાવી ઝીણેભાયે એકિલે ।
આપ્યાં સહુને સુખ અનેક, કરી લીળા તે કહી કાંયેક ॥૬૦॥

ઇતિ શ્રીમદેકાન્તિકધર્મ પ્રવર્તક શ્રીસહજાનંદસ્વામિ શિષ્ય નિષ્કુળાનંદમુનિ વિરચિતે ભક્તચિંતામણિ મધ્યે શ્રીહરિચરિત્રે શ્રીજી મહારાજેફુલદોલનો ઉત્સવ કર્યો એ નામે અઠયાશિમું પ્રકરણમ્ ।૮૮